

[Undervisningsministeren.]

diskutere det problem. Derfor må man lovteknisk på en eller anden facon have nogle, der kan afgøre sagen.

Jeg tror ikke, at jeg skal gøre flere bemærkninger her i første omgang udover at sige, at jeg naturligvis med stor tilfredshed har noteret mig, at der ikke undervejs i ordførerindlæggen har været nogen afstandtagen fra det, som er lovforslagets hovedsigte, og, hvis jeg må tage det konservative folkeparti med, i hvert fald ingen direkte afstandtagen fra det, som er lovforslagets hovedsigte. Og da dette øjensynlig kan samle bred enighed, håber jeg også, at det må være muligt at finde frem til midler, der kan skabe den samme enighed. Hvis man vil målene, må man jo også ville midlerne, og jeg tilsigter endnu en gang forhandlingsvilje i denne sag.

Flemming Jensen: Jeg skal heller ikke på nuværende tidspunkt forlænge debatten med ret mange minutter, så meget mindre som naturligvis samtlige ordførere taler måtte opfattes som programklæringer og der derfor vel ikke var så meget overraskende i dem. Men jeg vil dog gerne sige én ting, nemlig at der i nogle af de indlæg, der har været her, har været en egen tone omkring skolen. Der har været anvendt udtryk som „at arbejdsklimaet forbedres ved afskaffelse af eksamen“, og „den børnecentrede skole“, som om man, skal vi sige var lidt på afstand af skolens hverdag. Jeg synes, det er nødvendigt at sige fra denne talerstol, at vi ved, at skolen ikke er børnefjendsk, vi ved, som jeg sagde i mit første indlæg, at lærerne holder ikke eksamen for at få afløb for 10 års indestængt had. Skolen er ikke alene et billede af samfundet, men på mange områder forud for samfundet. Der gøres af den danske skoles lærere i samarbejde med forældrene et arbejde, der under alle omstændigheder må påskønnes, og om hvilket vi må sige, at det ikke fortjener en karakteristik af en sort skole, for det er der ikke tale om.

Så vil jeg gerne sige en enkelt ting til ministeren, der var så elskværdig at henvise til det konservative folkepartis reformiver: det er rigtigt, at vi er ivrige efter reformer. Ministeren efterlyser, hvorfor den ikke har overvintret i denne sag. Jeg vil gerne

erindre om, at jeg ved forrige behandling oversatte ordet reform ved forbedring, og det er ligesom lidt vanskeligt for os at få øje på de store forbedringer her. Derfor er ordet reform efter vor opfattelse ikke rigtigt bragt.

Ministeren taler om, at ansvar, som jeg havde nævnt i mit første indlæg, er et tvetydigt begreb. Det kan næppe være årsagen til, at ministeren ikke har det med i lovforslaget. Jeg synes også, tolerance er et såre tvetydigt begreb. Jeg erindrer om, at Skole og Samfund i denne forbindelse har peget på, om det er tolerance over for alt, om det er tolerance over for alle.

Så vil jeg også lige sige et par bemærkninger af mere principiel karakter. Man har ikke berørt prøven som motivation for arbejdet. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg tror, der ligger en motivation her. Så kan man sige, at det er en tro, og at det er en religionskrig, men vi må da erkende én ting bortset fra de tidligere indlæg her i dag: er der noget, der kan få følelserne til at flamme op, er det folkeskolen. Så bliver det en religionskrig.

Om ministerens bemærkning om frivillig idræt blot dette, at måske er 30 mill. kr. ikke mange penge, men så er vi altså begyndt, og vi er begyndt på noget, som jeg og som det konservative folkeparti tror vil kunne blive til alvorlig skade for det frivillige idrætsarbejde.

Og så til allersidst: ministeren sagde — jeg tror, jeg citerer korrekt: „Der er ikke uovervindelige problemer for enighed.“ Det var da lykkeligt, hvis der ikke var det, og det kan da godt være, at ministeren er endnu dygtigere, end jeg havde troet. Der skal næsten tryllekunstnerevner til. Men er han i stand til at forene de synspunkter, som jeg her har givet udtryk for, med de synspunkter, som han selv giver udtryk for i lovforslaget, bliver det en meget spændende vintre.

Brøndlund Nielsen: Jeg vil gerne takke ministeren for tegn på megen forhandlingsvilje, sådan opfattede jeg det i hvert fald, og det gjaldt måske især vedrørende kristendomskundskab, hvor jeg synes, at der blev lagt meget op til en drøftelse af, om den måde, det er udformet på i lovforslaget, måske kan ændres.